

Keď príde deň

Prípad Ewi Burdovej

Nie je to mojou vinou
že každý deň a aj noc
musím žiť s pani rakovinou
len kvoli nej som zostal sám
mám diétu a žívím sa ďatelinou
ten pán má čas, čo kráča k nám
na tretí raz, nádor pod plešinou
má v ruke zbraň, mieri na nás
pod bradou brada
Možno raz, keď príde deň
sa otočí Zem a odídem

Hladina se dvíha
preto utekám k vám
už som nakazený časom
stále padám, padám, sa dviham
v očiach črepy mám
v ruke držím skalp
a zvieram ho sám
prach nám padá na hlavy
a likviduje obavy
čo mám, keď sa postavím
že krvný obeh zastaví sa
na nás padajú len obavy a dážď

Meter pod hladinou sa cítim sám
na rukách mám vrecia s kožušinou
pýtam sa ľudí, ako budem sa cítiť raz
keď príde deň a už sa nezobudím
potom ruku k nebu dám
otočím zem a prsty do očí
vložím si sám
snad' chvíľu mámkým Zem sa otočí